

gationsejere har fortrin til midlerne i den pågældende seriereservefond, jf. § 59, mens andre obligationsejere end seriens ikke umiddelbart kan gøre krav gældende.

Konkursprivilegiet omfatter kun realkreditobligationer og egentlige værdipapirer, men ikke finansielle instrumenter, såsom futures og swaps, der kan benyttes i forbindelse med fundingen af udlånet.

Til § 87

Bestemmelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 47 e. Stk. 1 tager først og fremmest sigte på fastsættelse af regler for gennemførelse af likvidation.

Kapitel 15

Regnskab og revision

Til § 88

I stk. 2 foreslås fastsat en procedure for det tilfælde, at et medlem af bestyrelse eller direktion ikke finder, at årsregnskabet bør godkendes, eller et medlem ønsker at gøre instituttets øverste myndighed bekendt med andre indvendinger mod årsregnskabet. Der kræves i så fald, at dette eksplicit skal fremgå af påtegningen på regnskabet, dvs. på anden måde end blot ved fraværet af underskriften fra det pågældende medlem. Desuden skal der gives en redegørelse herfor i det offentliggjorte årsregnskab. Bestemmelsens formål er at sikre offentligheden indblik i, at et bestyrelsesmedlem har nægtet at underskrive årsregnskabet eller i øvrigt har haft indvendinger mod årsregnskabet. Bestemmelsen findes ikke i den gældende lov om realkreditinstitutter, men gælder for pengeinstitutter, jf. § 29, stk. 2, i lov om banker og sparekasser m.v.

Til § 89

I stk. 1 fastslås, at årsregnskabslovens regnskabsmæssige standard, hvorefter regnskabet skal give et retvisende billede, også gælder for realkreditinstitutters regnskabsaflæggelse.

I stk. 2 foreslås en bemyndigelse til boligministeren til at fastsætte bestemmelser om realkreditinstitutters regnskabsaflæggelse. Ifølge årsregnskabsdirektivet påhviler det medlemsstaterne at vedtage de nødvendige love eller administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at fastsætte materielle bestemmelser om regnskabsaflæggelsen direkte i loven. Materielle bestemmelser om regnskabsaflæggelsen skal normalt justeres med relativt hyppige mellemrum og er desuden meget detaljerede, hvorfor det er fundet hen-

sigtsmæssigt at fastsætte disse bestemmelser i en bekendtgørelse.

Til § 90

I stk. 1 foreslås, at regnskabet skal revideres af mindst to revisorer, hvoraf den ene skal være statsautoriseret, og mindst en af de øvrige revisorer skal være enten statsautoriseret eller registreret. Efter den gældende lov kræves kun én revisor, der skal være statsautoriseret.

Forslaget om at udvide antallet af revisorer tilsigter at give institutterne et incitament til at tilknytte revisorer med specialviden vedrørende institutternes virksomhed. Det må forventes, at de to revisorer vil dele arbejdet mellem sig for derefter i forening at vurdere konklusioner og overordnede forhold.

I stk. 2 foreslås stillet krav om sammenfald mellem de eksterne revisorer i et realkreditinstituts moder-, søster- og dattervirksomheder. Baggrunden for bestemmelsen er, at der inden for en koncern foregår transaktioner mellem de forskellige selskaber i koncernen. Der kan ske fælles udnyttelse af faciliteter såsom lokaler, personale eller edb-anlæg, hvilket kan give anledning til uklarhed med hensyn til omkostningsfordelingen. Desuden kan der ydes lån af et selskab i koncernen til et andet selskab, eller der kan ske handel med værdipapirer eller overførsel af udlån til kurser eller rentesatser, der afviger fra de markedsmæssige. Kontrollen af sådanne transaktioner fra det ene selskab til det andet er vanskeligere, hvis revisionen er delt på forskellige revisorer, mens mulighederne for at overskue transaktionerne alt andet lige er større, hvis det er de samme revisorer, der reviderer de forskellige virksomheder i koncernen. Bestemmelsen svarer til § 36, stk. 2, i lov om banker og sparekasser.

Ifølge stk. 3 gælder årsregnskabslovens regler om revision også for realkreditinstitutter. I enkelte tilfælde fraviges disse regler ved særlige regler i lovforslaget om revision af realkreditinstitutter. Årsregnskabslovens revisionsregler er fastsat med udgangspunkt i aktieselskaber. Derfor anvendes disse regler med de nødvendige tilpasninger i forbindelse med realkreditinstitutter organiseret som fonde eller foreninger.

Den foreslåede adgang i stk. 4 for boligministeren til at dispensere fra kravet om fælles ekstern revision i realkreditinstitutter kan tænkes anvendt som følge af særlige lovgivningsmæssige problemer i forbindelse med revisors adgang til at revidere et realkreditinstituts udenlandske selskaber. Endvidere kunne det komme på tale at anvende bestemmelsen i forbindelse med nyerehvervede selskaber, hvor det kan være hensigtsmæssigt at bibeholde den hidtil benyttede re-